

med Ministerens Tilladelse; men under et ganske urigtigt Foregivende, som slet ikke hjemlede hendes Ophold paa Stedet. Der drives altsaa systematisk Utugt deroppe, og det mener den højtærede Minister er en ganske ligegyldig Sag, som man kan se bort fra. Med de Eksempler for Øje, man har om Udbredelsen af den veneriske Smitte deroppe, som gør, at Staten maa holde-Ekstralæge, synes jeg nok, man kunde tage lidt mere alvorligt paa denne Sag, saa at de Bestemmelser, der have til Hensigt at forhindre noget saadant, ogsaa overholdes. Man maa kunne forlange, at den Mand, som fordrer disse Bestemmelser overholdte, ikke skal stilles i den Belysning, som den ærede Minister har stillet ham i.

Saa er der en anden af Kontrolørens Opgaver, jeg vil omtale. Det er konstateret, at Opmaalingen af Kryoliten kunde han ikke faa gennemført paa den Maade, Instruksen foreskriver. Det er konstateret, at der indlades Kryolit baade i danske og amerikanske Skibe, som ikke er blevet opmaalt, men det er gennem Opmaalingen, at Staten faar sin Indtægt af Kryolitselskabet. I hvor høj Grad har dette fundet Sted? Dette burde den højtærede Minister undersøge, for at man kunde komme til Bunds i, om der paa denne Maade ogsaa foregaar Besvigelser af Statskassen.

Saa omtalte den højtærede Minister forskellige Ting, som skulde karakterisere denne Mand som en Person; og det var let forklarligt var kommen paa Kant med Forholdene heroppe, og omtalte et aabent Brev, han havde udsendt mod en Kolonibestyrer deroppe. Jeg skal dertil bemærke, at dette aabne Brev i og for sig ikke vedkommer de Sager, jeg har fremdraget. Det angaar personlige Fornærmelser, som vedkommende Kolonibestyrer havde udspremt om Kontroløren, og som kunde svække hans personlige Anseelse i meget høj Grad i Grønland. Da man nu ikke har en Hof- og Stadsret i Grønland, hvorved man kan anlægge Sag og faa sig retset, udstedte han dette aabne Brev for at værgе sig mod disse Beskyldninger fra vedkommende Kolonibestyrer, som han paa-staar ere absolut usande. Men overfor denne Kolonibestyrer havde jo Kontroløren gjort, hvad der var hans Pligt, og det var det, Kolonibestyreren ikke kunde lide, og derfor gjorde han alt muligt for at sætte Kontroløren i Miskredit. Kontroløren paa-viste jo, at uagtet det er forbudt Grøn-lændere at komme til Brudet og opholde sig der, sendte denne Kolonibestyrer i sit

private Ærinde Grønlændere til Brudet, og som Følge deraf maatte de opholde sig der. Han brugte disse Grønlændere i sin private Interesse, nemlig til at sælge Rensdyrkød til Befolkningen i Ivigtut; men at dette ikke var ganske rigtigt, fremgaar deraf, at han samtidig skænkede eller vilde skænke en Part til Kontroløren og til en Udstedsbestyrer, som findes i Nærheden. Denne Given Part var naturligvis tidligere bleven modtagen, og derved var der blevet set gennem Fingre med disse Forhold. Den Bestyrer, her nu er Tale om, vilde ikke modtage denne Bestikkelse, denne Part af, hvad der blev sendt ned, men paatalte, hvad det var hans Pligt at paatalte. Dette har naturligvis ikke behaget Kolonibestyreren, og derfra skriver sig vel den Maade, hvorpaa han er optraadt overfor Kontroløren.

Der foreligger ogsaa en Del andet deroppefra. Efter Instruksen skal saavel Kontroløren som andre ikke alene gøre tjenstlig Indberetning, men ogsaa give Selskabet Meddelelse om, hvad der er af Interesse at vide. Om samme Kolonibestyrer paa-staas det — det foreligger paa den højtærede Ministers Bord —, at han havde den Opgave at skaffe grønlandske Støvler til Brudet, som vare takserede, og som han skulde have 2 Kr. for Parret af. Disse 2 Kr. skulde naturligvis Grønlænderne have; thi Kolonibestyreren har jo sin Løn, og han skal ikke drive privat Geschæft. Ikke desto mindre bød han Grønlænderne 1 Kr. 75 Øre og tog saaledes en Opgæld af 25 Øre paa hvert Par. Dette paa-staas fra flere Sider deroppe, jeg har selvfølgelig ikke kunnet undersøge det, men Ministeren kunde dog undersøge, om de danske Embedsmænd udnyttede Grønlænderne paa denne Maade, thi naar de have deres Løn, skulde de nøjes dermed og ikke drive yderligere Udbytning af Grønlænderne. Der foreligger ogsaa Beskyldninger mod samme Kolonibestyrer for, at han har forandret en Volontærs Dagbog paa den Maade, at Tallene bleve anderledes — til Skade for Staten — end de vare, den Gang Volontæren havde skrevet dem. Ogsaa det havde Kontroløren meddelt, det var hans Pligt, naar han var kommen til Kundskab om det; han havde ikke Ret til at gaa med disse Oplysninger uden at sende dem til Selskabet. Men det har Kolonibestyreren naturligvis ikke kunnet lide, og derfor har han brugt den Fremgangsmaade overfor ham at udsprede en Mængde Rygter, Mod disse vilde Kontroløren værgе sig, og det var Anledningen til det aabne Brev.